

**Rješenje Suda (osmo vijeće) od 27. rujna 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Landgericht Kleve – Njemačka) – AB i dr./Ryanair DAC**

(Predmet C-307/21)⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Zračni prijevoz – Uredba (EZ) br. 261/2004 – Opća pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku – Članak 5. stavak 1. točka (c) – Pravo na odštetu u slučaju otkazivanja leta – Ugovor o prijevozu sklopljen posredstvom putničke agencije koja djeluje na internetu – Obavještavanje o otkazivanju leta putem adrese elektroničke pošte koju je putnička agencija automatski izradila – Izostanak stvarnog obavještavanja putnika”)

(2023/C 24/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Kleve

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: AB i dr.

Tuženik: Ryanair DAC

Izreka

Članak 5. stavak 1. točku (c) i članak 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91,

treba tumačiti na način da je:

stvarni zračni prijevoznik dužan isplatiti odštetu predviđenu tim odredbama u slučaju otkazivanja leta o kojem putnik nije bio obaviješten najmanje dva tjedna prije vremena polaska predviđenog redom letenja, kada je taj prijevoznik pravovremeno dostavio informaciju samo na adresu elektroničke pošte koja mu je priopćena prilikom rezervacije, iako pri tome nije znao da se putem te adrese može kontaktirati jedino putničku agenciju preko koje je rezervacija izvršena, a ne kontaktirati izravno putnika i da ta putnička agencija nije pravovremeno dostavila informaciju putniku.

⁽¹⁾ SL C 310, 2. 8. 2021.

**Rješenje Suda (deveto vijeće) od 20. listopada 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio
Supremo Tribunal Administrativo – Portugal) – Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP
(IFAP)/AB, CD, EF**

(Predmet C-374/21)⁽¹⁾

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 53. stavak 2. i članak 99. Poslovnika Suda – Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95 – Vlastita sredstva Europske unije – Zaštita Unijinih finansijskih interesa – Pokretanje postupka zbog nepravilnosti – Članak 4. – Donošenje upravnih mjera – Članak 3. stavak 1. – Rok zastare za pokretanje postupka – Istek – Mogućnost pozivanja u okviru postupka prisilne naplate – Članak 3. stavak 2. – Rok za izvršenje – Primjenjivost – Početak roka – Prekid i suspenzija”)

(2023/C 24/22)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Supremo Tribunal Administrativo

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Tuženici: AB, CD, EF

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti finansijskih interesa Europskih zajednica,

treba tumačiti na način da mu se:

pod uvjetom poštovanja načela ekvivalentnosti i djelotvornosti, ne protivi nacionalni propis na temelju kojeg se, u svrhu osporavanja odluke o povratu nepravilno isplaćenih iznosa, donesene nakon isteka roka zastare za pokretanje sudskog postupka iz te odredbe, njezin adresat mora pozvati na nepravilnost u toj odluci u određenom roku pred nadležnim upravnim sudom, pod prijetnjom gubitka prava, i ne može se više protiviti izvršenju navedene odluke pozivajući se na istu nepravilnost u okviru sudskog postupka prisilne naplate koji je protiv njega pokrenut.

2. Članak 3. stavak 2. prvi podstavak Uredbe br. 2988/95

treba tumačiti na način da se:

supsidijarno odgovorne stranke iz subjekta dužnika, koji je adresat odluke o povratu nepravilno stečenih iznosa, na koje je proširen postupak porezne ovrhe, moraju moći pozvati na istek roka za izvršenje predviđen u članku 3. stavku 2. prvom podstavku te uredbe ili, po potrebi, produljenog roka za izvršenje u skladu s člankom 3. stavkom 3. navedene uredbe kako bi se usprotivile prisilnoj naplati tih iznosa.

3. Članak 3. stavak 2. prvi podstavak Uredbe br. 2988/95

treba tumačiti na način da:

kad je riječ o izvršenju odluke kojom se nalaže povrat nepravilno stečenih iznosa, rok za izvršenje koji se njime uvodi počinje teći od dana pravomoćnosti te odluke, odnosno od dana isteka rokova za podnošenje tužbe ili iscrpljivanja pravnih sredstava.

(⁽¹⁾ SL C 357, 6. 9. 2021.

Rješenje Suda (osmo vijeće) od 19. listopada 2022. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale di Napoli – Italija) – VB/Comune di Portici

(Predmet C-777/21) (⁽¹⁾)

(„Zahtjev za prethodnu odluku – Članak 99. Poslovnika Suda – Članak 49. UFEU-a – Sloboda poslovnog nastana – Članak 56. UFEU-a – Sloboda pružanja usluga – Cestovni promet – Registracija i oporezivanje motornih vozila – Vozilo registrirano u državi članici – Vozač koji boravi u državi članici u kojoj je vozilo registrirano i u drugoj državi članici – Propis države članice koji zabranjuje osobama koje borave na njezinom području dulje od 60 dana da prometuju u toj državi članici vozilom registriranim u inozemstvu”)

(2023/C 24/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale di Napoli